Ο ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΣ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Μιὰ Ζωὴ ἀφιερωμένη στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Γένος

Συναγείρει τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν Σμύρνης μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν Βαλκανικῶν πολέμων

44ον

Ἡ ἐμπλοκὴ τῆς Τουρκίας εἰς τὸν κατὰ τῆς Ἰταλίας πόλεμον δὲν ἀφῆκεν ἀδιάφορα τὰ ξένα στοιχεῖα τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Οἱ Ἑβραῖοι ἐκηρύχθησαν ἀναφανδὸν κατὰ τῶν Ἰταλῶν καὶ ὠργάνωναν συλλαλητήρια εἰς Κωνσταντινούπολιν, Σμύρνην καὶ Ἀδριανούπολιν. Τὰ ἄλλα στοιχεῖα τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων ἐτήρησαν ἀρχικῶς στάσιν ἀδιαφορίας καὶ κατόπιν ἐξεδηλώθησαν ὑπὲρ τῶν Ἰταλῶν. Ζωηροτέρα, φυσικά, ἦτο ἡ ἐκδήλωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, τὸ ὁποῖον ἐπίστευεν ὅτι ἡ νίκη τῶν Ἰταλῶν θὰ ὡδήγει πρὸς λύσιν τοῦ ἐθνικοῦ μας προβλήματος.

Ἡ κατάληψις τῆς Ρόδου ἀπὸ τὰ Ἰταλικὰ στρατεύματα ἔγινε δεκτὴ μὲ ἐκδηλώσεις ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας τῆς Τουρκίας. Εἰς τοὺς ναοὺς τῆς Σμύρνης ἐψάλησαν δεήσεις τῆς νίκης τῶν Ἰταλικῶν ὅπλων καὶ τὰ ἑλληνικὰ νησίδια τῆς Σμύρνης καὶ Κωνσταντινουπόλεως ἐδημοσίευσαν μὲ κεφαλαιώδεις τίτλους καὶ ἀνάλογα ἄρθρα κάθε εἴδησιν σχετικὴν μὲ τὰς νίκες τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ. Οἱ καλοὶ νησιῶτες τῶν Δωδεκανήσων, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Ἰταλικὴ κατοχὴ ἐσήμαινε τὸν πρόδρομον τῆς ὁριστικῆς των ἀπελευθερώσεως καὶ τῆς ἑνώσεως μὲ τὴν Ἑλλάδα ὑπεδέχοντο τοὺς Ἰταλοὺς στρατιώτας μὲ ἀλαλαγμοὺς χαρᾶς. Οἱ κάτοικοι πολλῶν μικρῶν νησιῶν τοῦ συμπλέγματος τῶν Δωδεκανήσων ἐπανεστάτησαν προτοῦ φθάσουν τὰ Ἰταλικὰ στρατεύματα, κατέλυσαν τὰς ἀρχὰς καὶ παρέδωσαν μόνοι τους τὴν διοίκησιν στοὺς Ἰταλούς! Ὁ ἄδολος αὐτὸς ἐνθουσιασμὸς πληρώθηκε βραδύτερα ἀκριβὰ ἀπὸ τοὺς Ἰταλούς, οἱ ὁποῖοι ἤσκησαν τὴν φρικτότερη τυραννίαν εἰς βάρος τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων ποὺ τοὺς ὑπεδέχθησαν ἄλλοτε ὡς ἐλευθερωτάς!

Ἡ δυσμενὴς ἐξέλιξις τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων μὲ τὴν Τουρκίαν, ἔφερε εἰς δύσκολον θέσιν τὸ Νεοτουρκικὸν Κομιτᾶτον, τοῦ ὁποίου ἤρχισαν νὰ κλονίζωνται τὰ θεμέλια. Ἡ ἀντίδρασις ἐξεδηλώθη ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ ἰδίου Κομιτάτου καὶ βρῆκε καλὴ ἀπήχησι στὶς λαϊκὲς μᾶζες, καὶ φυσικά, στὰ ξένα στοιχεῖα. Οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ τῆς τουρκικῆς Βουλῆς ἀσκοῦσαν τὰς ἐπιθέσεις των ἐναντίον τοῦ Κομιτάτου μὲ σθένος παραδειγματικό. Ὁ Μπούσιος, ὁ κυρίως κατευθύνων τὸν ἀγῶνα, ἔφθασε σὲ τέτοιο σημεῖο δριμύτητος στὶς ἐκδηλώσεις του κατὰ τοῦ Κομιτάτου ὥστε σὲ μιὰ συνεδρίασι τῆς Βουλῆς ὁ περίφημος Ταλαάτ, σηκώθηκε ἐξηγριωμένος ἀπὸ τὴ θέσι του, ἔβγαλε τὸ περίστροφο, τὸ ἐπρότεινε ἀπειλητικὰ κατὰ τοῦ Μπουσίου καὶ εἶπε:

—Θὰ σὲ σκοτώσω, αὐθάδη!

—Αὐθάδης εἶσαι σύ! Ἀπήντησε ἀπτόητος ὁ Μπούσιος.

Ὅταν ἐπλησίαζε πρὸς τὸ τέρμα του ὁ ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος, ἡ ἀντίδρασις κατὰ τοῦ Κομιτάτου ἤρχισε νὰ παίρνη συγκεκριμένην μορφήν. Οἱ παλαιότεροι, οἱ ὁποῖοι ὠνομάζοντο «φιλελεύθεροι», προσεταιρίζοντο τοὺς στρατιωτικοὺς παράγοντας. Ἡ λεγομένη «στρατιὰ τῆς ἀπολῆς» μὲ τὸν Ἀβδουλλὰχ πασᾶν ἐστρατοπέδευσεν εἰς τὰ μικρασιατικὰ παράλια, πρὸς ἐκμετάλλευσιν τυχὸν ἰταλικῆς ἀποβάσεως, διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ καθεστῶτος τοῦ Κομιτάτου. Πρὸς τοῦτο ὁ Ἀβδουλλὰχ πασᾶς προσεταιρίσθη καὶ τὸν Χρυσόστομο γιὰ νὰ ἔχη τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου.

Τὴν 9ην Ἰουλίου 1912, ἐπέτειον ἀνακηρύξεως τοῦ Συντάγματος, ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς ὠργάνωσε πανηγυρικὴν παρέλασιν εἰς τὸ Σεβδήκιοϊ, εἰς τὴν ὁποίαν προσεκάλεσε καὶ τοὺς θρησκευτικοὺς ἀρχηγοὺς τῆς Σμύρνης.

Ὁ Χρυσόστομος, γνωρίζων τί θὰ συνέβαινεν εἰς τὸ τέλος τῆς παρελάσεως, μὴ δυνάμενος δὲ νὰ συγκρατήση τὴν χαρά του, πλησιάζει τὸν Βαλῆ τῆς Σμύρνης, καταχθόνιον ὄργανον τοῦ Κομιτάτου καὶ τοῦ λέγει:

—Σὲ λίγο, Βαλῆ μου, θ' ἀκούσης εὐχάριστα πράγματα...

Καὶ δὲν πέρασεν οὔτε ἕνα τέταρτον τῆς ὥρας, ὁπότε τὸν πλησιάζει ὁ Ἀβδουλλὰχ καὶ τὸν ἐρωτᾶ ἂν θέλη νὰ τηλεγραφήση εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅτι «λαὸς καὶ στρατὸς» ζητοῦν τὴν διάλυσιν τοῦ Κομιτάτου!

Ὁ Βαλῆς ἠρνήθη. Ἀλλὰ ἡ ἄρνησις δὲν εἶχε καμμίαν σημασίαν. Ἡ ἐργασία τοῦ Ἀβδουλλὰχ εἶχε προχωρήσει. Συνέταξεν ὁ ἴδιος τὸ τηλεγράφημα, τὸ ἀπέστειλε καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ διαλυθῆ τὴν ἐπομένην τὸ Κομιτᾶτον καὶ ν' ἀναθαρρήση — πάλιν ὅμως γιὰ λίγο — ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανισμὸς τῆς Σμύρνης.

Τῆς πρώτες ἡμέρες τοῦ Σεπτεμβρίου φθάνει εἰς τὴν Σμύρνη τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐκήρυξε ἐπιστράτευσιν παρασκευαζομένη διὰ πόλεμον ἐναντίον τῆς Τουρκίας. Ἡ Βαλκανικὴ συμμαχία ἦτο πλέον γεγονὸς καὶ προτοῦ οἱ Τοῦρκοι συνέλθουν ἀπὸ τὴν ἔκπληξιν καὶ τὴν ἀγωνία βρόντηξε τὸ κανόνι στὰ σύνορα.

Ὁ Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἀναζητοῦσε τὴν ἑρμηνείαν τῆς Ἀποκαλύψεως σ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἐθνικὰ γεγονότα, ἐκάλεσε εἰς συναγερμὸν τὸν Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς Σμύρνης. Μὲ τὰ ἐμπνευσμένα του κηρύγματα συνέστησε σ' ὅλους τοὺς Ἕλληνας νὰ κάμουν τὸ καθῆκόν τους καὶ διεκήρυξε ὅτι «πλησιάζει ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους».

Αἱ παροτρύνσεις τοῦ Χρυσοστόμου συγκινοῦν καὶ ἠλεκτρίζουν τὰ πλήθη. Ἑκατοντάδες ἐθελονταὶ φεύγουν κρυφὰ ἀπὸ τὴν Σμύρνη μὲ ξένα πλοῖα καὶ κατατάσσονται στὸν ἑλληνικὸ στρατό. Τὰ ἀγγέλματα τῆς νίκης τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων πανηγυρίζονται ὑπὸ τὰ βλέμματα τῶν Τούρκων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Χρυσόστομος κάμνει ὅ,τι μπορεῖ νὰ προσφέρη θετικώτερη τὴν συμβολή του στὸν ἀγῶνα. Μεταξὺ ἄλλων συλλαμβάνει τὸ σχέδιο νὰ παρασκευάση τὰν τορπιλλισμὸν ἑνὸς τουρκικοῦ τορπιλλικοῦ ποὺ ἔμενε ἀποκλεισμένο μέσα στὸ λιμάνι τῆς Σμύρνης. Εἰδοποιεῖ σχετικῶς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἀποστέλλει στὴ Σμύρνη, μετημφιεσμένο τὸν πλοίαρχο τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ Β. Καραμούζη, ὑπηρετοῦντα τότε ὡς ἔφεδρο ἀξιωματικὸ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ. Τὴν παρουσία τοῦ πλοιάρχου αὐτοῦ δὲν ἤξευρε κανεὶς ἀπολύτως στὴ Σμύρνη ἐκτὸς τοῦ Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν φιλοξενοῦσε. Ὁ Καραμούζης ἔλαβε τὶς πληροφορίες ποὺ ἤθελε, καθώρισε τὴν θέσιν τοῦ τουρκικοῦ πλοίου, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἐπιθυμία τοῦ Χρυσοστόμου δὲν κατωρθώθη νὰ πραγματοποιηθῆ, διότι ὁ κυβερνήτης τοῦ τουρκικοῦ τορπιλλικοῦ προαισθανόμενος προφανῶς τὸν κίνδυνον, ἤλλαξε ἀγκυροβόλιο καὶ μετέφερε τὸ πλοῖο του εἰς τὴν ἀντίθετον ἄκραν τοῦ λιμένος, μεταξὺ διαφόρων ξένων ἐμπορικῶν σκαφῶν.

ΑΥΡΙΟΝ: Θάνατος τοῦ Πατριάρχου.

Ἠσφαλισμένοι τοῦ ΤΕΒΕ ἐτιμωρήθησαν δι' ἄρνησιν καταβολῆς εἰσφορῶν

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος ἀνακοινοῦται ὅτι δι' ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου Πατρῶν ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ φυλακίσεως εἰς ἠσφαλισμένους τοῦ ΤΕΒΕ, διότι ἠρνοῦντο νὰ καταβάλλουν τὰς πρὸς τὸ Τ. Ε. Β. Ε. ὀφειλομένας εἰσφοράς των, προβάλλοντες τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι κατοικοῦν εἰς Ἀγροτικοὺς Οἰκισμούς.

Εἰς σύγκρουσιν ἐφονεύθη ὁ ἐπιβάτης αὐτοκινήτου Ι.Χ.

Τὸ Σάββατον, παρὰ τὴν θέσιν Στροφές Νικολείχων, τὸ ὑπ' ἀριθ. 63.726 Δ.Χ. φορτηγὸν αὐτοκίνητον, ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Παν. Οἰκονόμου, ἐτῶν 28, ἐκ Λαρίσης, συνεκρούσθη μετὰ τοῦ ἀντιθέτως βαίνοντος ὑπ' ἀριθ. 101.886 Ι.Χ. ἐπιβατικοῦ, ὁδηγουμένου ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Λουκᾶ Γκραβέζα, ἐτῶν 48, ἐξ Ἀθηνῶν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φονευθῆ ὁ συνεπιβαίνων τοῦ ἐπιβατηγοῦ Γεώργιος Βασ. Ἀλεξόπουλος, ἐτῶν 36, ἐκ Κερτέζης Καλαβρύτων καὶ κάτοικος Πούντας Αἰγίου. Ἐπίσης ἐτραυματίσθη σοβαρῶς καὶ ὁ ὁδηγὸς τοῦ ἐπιβατηγοῦ, ὁ ὁποῖος διεκομίσθη εἰς τὸ γενικὸν νοσοκομεῖον Αἰγίου. Ὁ ὁδηγὸς τοῦ φορτηγοῦ συνελήφθη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

Πρώην Ὑπουργὸς Ὑποψήφιος Ἀχαΐας τῆς Ε.Ρ.Ε.

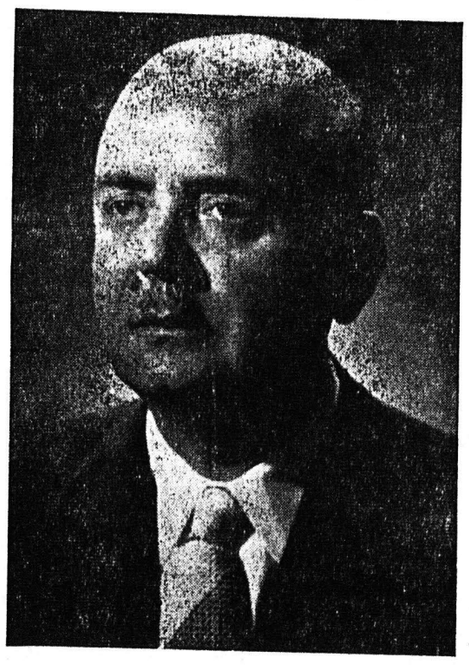

Συνεχῶς ἐκλεγόμενος ἐπὶ 17ετίαν πληρεξούσιος τοῦ Νομοῦ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων ὁ κ. Β. Παπαρρηγόπουλος τιμᾶ τὸν πολιτικὸν βίον τῆς χώρας. Νομικός, ἐγκρατής, κοινοβουλευτικὸς ρήτωρ ἐκ τῶν οὐσιαστικωτέρων, ἐμβριθὴς μελετητὴς τῶν ζητημάτων ἅτινα ἀπησχόλησαν κατὰ καιροὺς τὸ κοινοβούλιον, ἔδωσε τὸ μέτρον τῆς ἀξίας του ὡς πολιτικοῦ ἀνδρός.

Διετέλεσε κατ' ἐπανάληψιν πρόεδρος νομοπαρασκευαστικῶν ἐπιτροπῶν καὶ εἰσηγητὴς βασικῶν νομοθετημάτων. Κατ' ἐπανάληψιν τοῦ ἀνετέθη ἡ διαχείρισις σημαντικῶν τομέων τῆς κρατικῆς δραστηριότητος, ἀφῆκε δὲ ἡ διέλευσίς του ἀπὸ τὰ ὑπουργεῖα ἅτινα κατὰ καιροὺς διηύθυνε βαθύτατα καὶ ἀνεξίτηλα τὰ ἴχνη τῆς δημιουργικῆς δραστηριότητος.

Ὡς Ὑφυπουργὸς Οἰκισμοῦ προώθησε ταχύτατα τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν Ἰονίων Νήσων. Ὡς Ὑπουργὸς Βιομηχανίας ἐπὶ βραχύτατον χρονικὸν διάστημα καὶ Ἐμπορίου ἀκολούθως ἔδωκεν δείγματα ἐμπνευσμένης δημιουργικότητος καὶ σπανίας ἱκανότητος πρακτικῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ἑκάστοτε ἀναφυομένων ζητημάτων. Ὡς Ὑπουργὸς Βορείου Ἑλλάδος ἔδωκε πολύτιμον τὴν προσφορὰν τῆς ἀκαταπονήτου δραστηριότητός του εἰς τὸν νευραλγικὸν καὶ σημαντικώτατον τοῦτον τομέα τῆς Κρατικῆς διαχειρίσεως.

Ὁ Νομὸς τὸν εὗρε πάντοτε ἐργάτην καὶ φανατικὸν ὑποστηρικτὴν τῶν συμφερόντων του. Ἐν συνεχεῖ ἐπαφῇ μετὰ τῶν ἐκλογέων του, συνεχῶς περιοδεύων ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον τοῦ Νομοῦ ἐπελαμβάνετο πάντοτε μετ' ἐνδιαφέροντος τῶν προβλημάτων της καὶ τῶν ἀναγκῶν της. Καὶ ἡ πόλις δὲν ἐστερήθη τῆς προθύμου καὶ ἀξιολόγου του προσφορᾶς. Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῶν Πατρῶν ἐνθυμεῖται μὲ πόσον τολμηρὰν πραγματικότητα ὡς Ὑπουργὸς ἐπέλυσε πλεῖστα προβλήματά του. Οἱ ἀγῶνες του διὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ περιφήμου ζητήματος τῆς προσεγγίσεως τοῦ φέρρου — μπὼτ εὐνοϊκῶς διὰ τὴν πόλιν εἶναι γνωστοὶ τοῖς πᾶσιν. Ἐσχάτως ἠγωνίσθη καὶ ἐπέτυχε τὴν ἀναβολὴν τῆς καταρτίσεως τοῦ διατάγματος περὶ τῶν στοῶν, σπεύσας ἀντιστοίχως νὰ ἐνημερώση τοὺς ἁρμοδίους δημοτικοὺς παράγοντας διὰ νὰ προκληθῆ ἡ ἀντίδρασις τῆς πόλεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διαγραφῆ ἀσφαλῶς εὐνοϊκὴ ἐξέλιξις καὶ τοῦ ζητήματος τούτου διὰ τὴν πόλιν.

Αἱ ἱκανότητές του καὶ ἡ δρᾶσις του δικαιολογοῦν τὴν βεβαιότητα ὅτι εἰς τὴν προσεχῆ κυβέρνησιν τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ θὰ κληθῆ καὶ πάλιν νὰ ἀναλάβη τὴν διεύθυνσιν κυβερνητικοῦ τομέως, ἐν ὄψει τῶν κρισίμων καὶ σοβαρῶν προβλημάτων ἅτινα ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα ἐκ τῆς συνδέσεώς της μετὰ τῆς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγορᾶς.

ΜΠΟΡΝΤΕΝ ΝΤΗΛ

Το φραγμα

("Ὑπόθεσις Ἀλελώσου" στὴν Ἀμερική)

Τὸ ἀριστούργημα τῆς ἀμερικανικῆς φιλολογίας

43ον

Ὁ Ράϊς σήκωσε τὸ κεφάλι του ἀπ' τὸ πιάτο.

—Δὲν εἶχα στὸ νοῦ μου νὰ δουλέψω σήμερα πατέρα, εἶπε.

Ὁ Μάθιου γέλασε.

—Χτὲς δούλεψα χωρὶς ἐσένα καὶ σήμερα μοῦ τὸ σκᾶς πάλι, εἶπε.

Ὁ Ράϊς κατσούφιασε.

—Δὲν μπορῶ πατέρα σήμερα, εἶπε. Ἔχω μιὰ δουλειά. Ἀπὸ αὔριο, ὅμως θὰ εἶμαι κοντά σου. Μόνο σήμερα.

Ὁ Μάθιου τὸν σταμάτησε μὲ τὸ χέρι.

—Πήγαινε στὴ δουλειά σου, εἶπε, καὶ διασκέδασε μὲ τὸ κορίτσι σου. Ἐγὼ πρέπει νὰ πηγαίνω

Σηκώθηκε καὶ ξαναγύρισε πίσω.

—Ἔχω τὰ λεπτά σου μαζί μου, εἶπε. Θέλεις νὰ στὰ δώσω ἢ νὰ τὰ κρατήσω μέχρι αὔριο; Πάντως ἂν ἤμουνα στὴ θέση σου δὲν θὰ ἐμπιστευόμουνα τὸν ἑαυτό μου μιὰ μέρα σὰν κι αὐτή.

—Θάμουνα πολὺ εὐχαριστημένος ἂν μοῦ τἄδινες, εἶπε μὲ σοβαρότητα ὁ Ράϊς.

Ὁ Μάθιου ἔβγαλε ἀπ' τὴν τσέπη του ἕνα σακκουλάκι καὶ τ' ἀπόθεσε στὸ τραπέζι. Ὁ Ράϊς τὸ πῆρε.

—Μόνο μὴ τὰ ξοδέψης ὅλα γιὰ μιὰ ἀγελάδα, εἶπε καθὼς διευθυνόταν πρὸς τὴν πόρτα.

—Μὰ αὐτὸ ἴσα ἴσα σκοπεύω νὰ κάνω εἶπε γελώντας ὁ Ράϊς. Ν' ἀγοράσω μιὰ πραγματικὰ καλὴ ἀγελάδα.

Ἔφαγε γρήγορα καὶ βγῆκε ἔξω. Ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχε νοιώσει τόσο παιδί, ὅσο σήμερα. Πηδοῦσε σὰν δεκατετράχρονο ἀγόρι. Εἶχε βγεῖ στὸ δρόμο ποὺ βρίσκονταν οἱ ἐργάτες κι' ἀπ' τὴ βιασύνη του κόντεψε νὰ μὴ τούς δῆ. Βλέποντάς τους σταμάτησε νὰ τοὺς χαιρετίση. Ἄκουσε τὶς φωνές τους, ἕνα ξαφνικὸ σφύριγμα κι' εἶδε μικρὲς κόκκινες σημαιοῦλες. Κάπου κοντά του ἕνας κορμὸς τινάχτηκε στὸν ἀέρα κι' ἔπειτα ἕνας ἄλλος ἀκόμα πιὸ κοντά. Χώματα πετάχτηκαν στὸ κεφάλι του. Κύτταξε γύρω του κατάπληκτος κι' εἶδε τὸν καπνὸ ἀπ' τὸ δυναμίτη. Μὰ μόλις ποὺ εἶχε τὸν καιρὸ νὰ δῆ. Σὲ λίγο ὅλα σκοτείνιασαν γύρω του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

Ἦταν μιὰ καθαρὴ λαμπερὴ μέρα. Ὁ σταῦλος ἦταν γεμᾶτος ἄλογα κι' ὑπῆρχαν πολλὰ αὐτοκίνητα παρκαρισμένα στὴν αὐλὴ καὶ στὸ δρόμο. Τὰ περισσότερα ἦταν παλιὰ κι' ἄλλα λιγώτερο μὰ τὸ μόνο ποὺ διέφερε ἀπ' ὅλα ἦταν τοῦ Νόξ. Στὴν πίσω αὐλὴ μιὰ ὁμάδα παιδιῶν, ντυμένα μὲ τὰ Κυριακάτικά τους κάνθονταν σιωπηλὰ στὰ πεζούλια. Πότε πότε ἀκούγονταν κανένα γέλιο ποὺ ὅμως ἔσβηνε ἀμέσως πρὶν ἀρχίση.

Μόνο τὰ ζῶα ἔτρωγαν ἀμέριμνα σ' ἐκείνη τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ θανάτου. Στὴν κουζίνα ἡ Μὶζ Ἄνζον ἦταν ἀπασχολημένη μὲ τὸ φαγητό, εἶχε ἔρθει πρώτη πρὶν ἀπ' τὸ πρόγευμα κι' εἶχε ἀπαλλάξει τὴν Ἄρλυς ἀπὸ κάθε δουλειά. Τιμοῦσε κι' αὐτὴ τὸ νεκρὸ μὲ τὸν τρόπο της.

Ἡ Ἄρλυς ἦταν ξαπλωμένη στὸ κρεββάτι της. Εἶχε κλάψει τόσο πολὺ χθὲς ποὺ δὲν εἶχαν ἀπομείνει ἄλλα δάκρυα στὰ μάτια της. Ὅλη νύχτα δὲν εἶχε κοιμηθῆ κι' αἰσθανόταν ἐξαντλημένη. Γι' αὐτὸ ἡ κυρία Ἄνζον τὴν εἶχε στείλει γιὰ λίγο ν' ἀναπαυθῆ. Ξαφνικὰ σκέφτηκε πὼς εἶχε νὰ δῆ τὴ Χάττυ ἀπ' τὸ πρωΐ κι' ἔτρεξε στὴν κουζίνα.

—Μήπως εἴδατε τὴ Χάττυ; ρώτησε τὴν κυρία Ἄνζον.

—Ὄχι, εἶπε ἐκείνη κυττάζοντάς την. Θἆναι κάπου ἐδῶ γύρω. Μὰ ἐσὺ πρέπει νὰ πιῆς ἕνα φλυτζάνι καφέ. Τόσες ὧρες εἶσαι νηστική.

Ἡ Ἄρλυς κούνησε τὸ κεφάλι της.

—Πρέπει νὰ βρῶ τὴ Χάττυ, εἶπε.

Ἔτρεξε στὴν πίσω αὐλὴ μὰ ἡ Χάττυ δὲν φαινόταν πουθενά. Κύτταξε στὴ σιταποθήκη. Ἦταν ἀδειανή. Ἀνέβηκε στὰ σανὰ μήπως ἦταν ἐκεῖ κρυμμένη. Ὅμως ὄχι. Τέλος σταμάτησε σὰν νὰ θυμήθηκε. Ἤξερε ποῦ θἄχε κρυφτῆ ἡ Χάττυ. Πῆγε γρήγορα πίσω ἀπ' τὴ σιταποθήκη ὅπου βρισκόταν μιὰ ξύλινη ἀποθηκούλα σχεδὸν ἄχρηστη. Ἔσπρωξε τὴν πόρτα καὶ μπῆκε μέσα.

Τὴν βρῆκε καθισμένη κατάχαμα κι' ἀκίνητη σὰν ἄγαλμα. Τὸ πρόσωπό της ἦταν βρεγμένο ἀπ' τὰ δάκρυα καὶ τὸ φόρεμά της καταλερωμένο ἀπ' τὸ χῶμα.

—Τί κάνεις ἐδῶ; τὴν μάλωσε ἁπαλὰ ἡ Ἄρλυς.

Ἡ Χάττυ ἔμεινε μουγγή. Οἱ ἄλλοι, ἡ Ἄρλυς, ὁ Νόξ, ἀκόμα κι' ὁ Μάθιου φαίνονταν νὰ κρατᾶνε τὸν πόνο τους καλύτερα ἀπ' αὐτήν.

—Ἔπρεπε νἄβλεπες τὸ πρόσωπό σου, εἶπε πάλι ἡ Ἄρλυς. Κι' αὐτὸ τὸ φουστάνι ποὺ σοῦβαλα σήμερα καθαρό..

—Δὲν μὲ νοιάζει, εἶπε ἡ Χάττυ κι' ἔκρυψε τὸ πόσωπό της μὲ τὰ χέρια της.

Ἡ Ἄρλυς πῆγε κοντά της καὶ τὴν ἀγκάλιασε. Ἔνοιωσε δυνατὴ στὴ σκέψη πὼς εἶχε νὰ φροντίση τὴν Χάττυ. Εἶναι ὅλοι τους δυνατοί, σκέφτηκε ἡ μικρή. Μποροῦν καὶ κρύβουν τὸν πόνο τους μπροστὰ στὸν κόσμο. Ὑπῆρχε ὡστόσο μιὰ διαφορά. Δὲν τὸ εἶχαν δεῖ. Ἐνῶ ἐκείνη... Χτὲς μετὰ τὸ πρόγευμα τὸν εἶχε ἀκολυθήσει. Τῆς εἶχε κάνει ἐντύπωση ἡ εὐθυμία του κι' ἤθελε νὰ μάθη τί σχεδίαζε νὰ κάνη. Τὸν πῆρε ἀπὸ πίσω. Τούτη τὴ φορὰ δὲν θὰ τὸν ἄφηνε νὰ φύγη ὅπως τὸ περσινὸ καλοκαῖρι.

ΕΠΕΤΑΙ Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 266 ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1963 πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως 1) τῆς ἐν Πάτραις ἑδρευούσης Ο. Ε. Ε. ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Β. Ἀνδριακοπούλου καὶ Σία» καὶ ἤδη ὑπὸ ἐκκαθάρισιν τελούσης, 2) τῆς Βασιλικῆς θυγατρὸς Νικολάου Ἀνδριακοπούλου καὶ 3) τῆς Δήμητρας συζύγου Βασιλείου Ἀντωνακοπούλου, ἀμφοτέρων κατοίκων Πατρῶν, εἰσηγητοῦ — δικαστοῦ Ἀθανασίου Σιούλα Πρωτοδίκου Πατρῶν, ἐπετράπη εἰς ἐμὲ τὸν ἐπὶ τῆς ἄνω πτωχεύσεως ὁριστικὸν σύνδικον ὅπως δι' ἰδιωτικοῦ πλειστηριασμοῦ ἐνεργηθησομένου ἐν Πάτραις καὶ εἰς τὴν ἐν τῇ ὁδῷ Ναυαρίνου ἀριθ. 11 εὑρισκομένην ἀποθήκην ἰδιοκτησίας Κωνσταντίνου Πάνου, τὴν 23 Νοεμβρίου 1963 ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν ἀπὸ 9 π. μ. ἕως 12 μεσημβρινήν, ἐκποιήσω, χονδρικῶς ἢ κατὰ τμήματα ὁριζόμενα ὑπ' ἐμοῦ, τὴν ἐν τῇ ἀπὸ 5—7—1963 ἐκθέσει ἀπογραφῆς λεπτομερῶς ἀναφερομένην καὶ ἐξ εἰδῶν ζαχαροπλαστείου ἀποτελουμένην κινητὴν πτωχευτικὴν περιουσίαν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ εἰσηγητοῦ—δικαστοῦ τῆς προδιαληφθείσης πτωχεύσεως ὡς πρὸς τὸ τίμημα καὶ ἐπὶ τιμῇ πρώτης προσφορᾶς τῶν ἐκποιητέων οὐχὶ ἐλάσσονα τῆς εἰς τὴν ἔκθεσιν ἀπογραφῆς καθορισθείσης τοιαύτης δι' ἕκαστον εἶδος.

Πάτραι τῇ 28η Ὀκτωβρίου 1963

Ὁ ὁριστικὸς σύνδικος
ΝΙΚ. Β. ΣΑΓΙΑΣ
Δικηγόρος

ΠΕΝΘΗ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, υἱόν, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΙΩΑΝΝΗΝ Ν. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΝ

ΟΜΟΓΕΝΗ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ἀφανόντα ἐνταῦθα ἐκηδεύσαμεν τὴν 25ην Ὀκτωβρίου 1963 ἐν Ἀραχώβῃ Ναυπακτίας.

Ἡ σύζυγος: Βασιλική. Ὁ πατήρ: Γεώργιος. Οἱ ἀδελφοί: Γεώργιος Καραγεώργος, Κωνσταντῖνος καὶ Ἑλένη Καραγεώργου, εἰρήνη Λουκοπούλου, Δημήτριος καὶ Κλεοπάτρα Δασκαλάκη, Χαράλαμπος καὶ Ἀγγελική Ἀράχωβα, Νικόλαος Α. Σαράντης. Οἱ ἀνεψιοί: Ἀλέξανδρος καὶ Κατίνα Λουκοπούλου (ἐν Ἀμερικῇ), Γεώργιος καὶ Ἀσήμω Λουκοπούλου, Ἀνδρέας καὶ Ὀλυμπία Παπακώστα, Χρῖστος καὶ Βασιλικὴ Παπανικολάου, Κωνσταντῖνος καὶ Ἀρσινόη Μποσινάου, Ἀναστάσιος καὶ Ἑλένη Γαλανοπούλου. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Κηδειῶν ΣΤΕΦ. ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΗ, Κορίνθου 281, τηλ. 26—64 καὶ 35—21

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἐτελέσαμεν ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀγαπημένου μας

ΗΛΙΑ Φ. ΛΑΖΑΡΗ

Ἡ σύζυγος. Τὰ τέκνα. Ἡ μήτηρ. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Χθὲς εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Α' Νεκροταφείου ἐτελέσαμεν οἰκογενειακὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἀειμνήστων

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ καὶ ΙΩΑΝΝΑΣ Σ. ΤΟΦΑΛΟΥ

δολοφονηθέντων κατὰ τὴν ἀεροπορικὴν ἐπιδρομὴν τῶν Ἰταλῶν τὴν ἔνδοξον ἡμέραν τῆς Πατρίδος 28ην Ὀκτωβρίου 1940.

Ὁ ἀδελφός: Δημήτριος Σ. Τόφαλος.

Ἀπό ἐπιτυχία σὲ ἐπιτυχία!

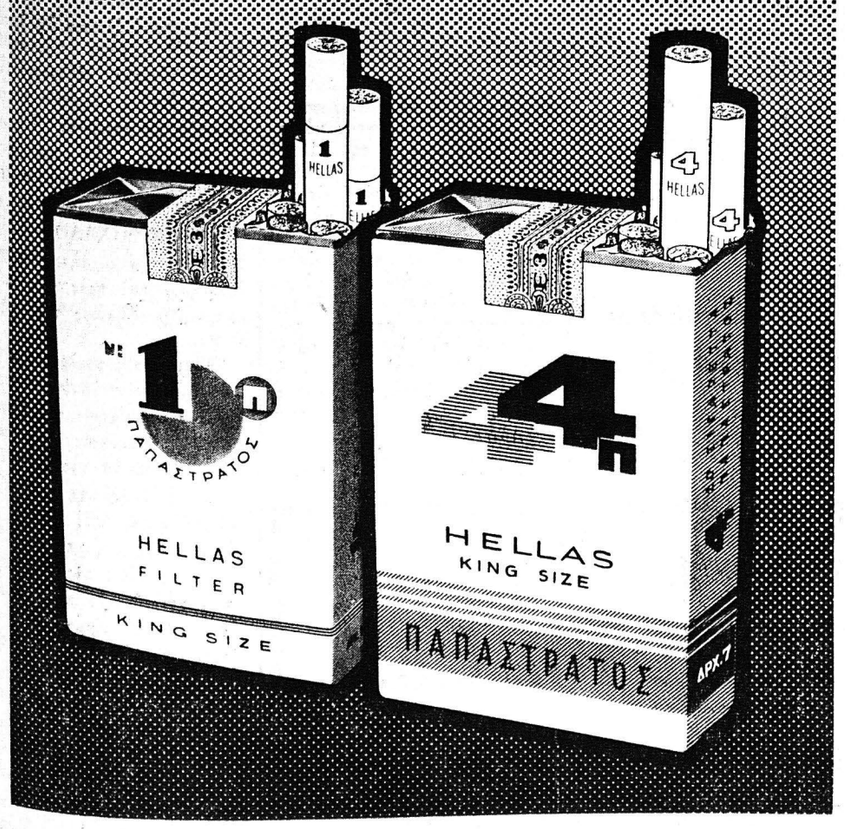

Μετὰ τὴν ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν τοῦ βασιλέως τῶν σιγαρέττων ΑΣΣΟΥ μὲ διπλὸ φίλτρο, προσφέρομε εἰς τὸ καπνιστικὸν κοινὸν ἕνα ἀκόμη σιγαρέττο ἀπὸ τὴν σειρὰ ποὺ ἔχομε προγραμματίσει:

Τὸ Νο4 χωρὶς φίλτρο σὲ βασιλικὸ μέγεθος ΔΡΧ. 7

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Μὲ ξεκούραστες μηχανὲς

μεγαλώνουν τὰ κέρδη σας

Τὸ ὀρυκτέλαιο BP DIESEL S3 εἶναι μοναδικὸ γιὰ τὶς σκληρὲς συνθῆκες ὁδηγήσεως ποὺ ὑπάρχουν στὴν Ἑλλάδα, γιατὶ προστατεύει τὴν μηχανή